

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Jana Šmakala a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

navrhovatelky: **M. T.**, bytem P.
zastoupena advokátem JUDr. Ing. Pavlem Cinkem, LL.M., MBA,
sídlem Veleslavínova 363/33, Plzeň

proti
odpůrci: **Městský úřad Přeštice**, sídlem Masarykovo nám. 107, Přeštice
zastoupen advokátem JUDr. Zdeňkem Knaizlem, sídlem Harantova
511/14, Plzeň

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného odpůrcem dne 9. 5. 2022 pod č.j. PR-OSD-SED/35398/2022 – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci „*místní komunikace v obci Žerovice (u hasičské zbrojnice)*“

takto:

- I. Opatření obecné povahy vydané odpůrcem dne 9. 5. 2022 pod č.j. PR-OSD-SED/35398/2022 – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci „*místní komunikace v obci Žerovice (u hasičské zbrojnice)*“ se r u š í dnem právní moci tohoto rozsudku.
- II. Odpůrce je p o v i n e n zaplatit navrhovatelce náklady řízení ve výši 21 456 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám zástupce navrhovatelky JUDr. Ing. Pavla Cinka, LL.M., MBA, advokáta.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

Odůvodnění:

I.

Předmět sporu

1. Navrhovatelka se návrhem ze dne 6. 6. 2022, Krajskému soudu v Plzni (dále též jen „soud“) doručeným téhož dne, domáhala zrušení opatření obecné povahy vydaného odpůrcem dne 9. 5. 2022 pod č.j. PR-OSD-SED/35398/2022 – stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci „*místní komunikace v obci Žerovice (u hasičské zbrojnice)*“, kterážto spočívá v umístění svislých dopravních značek IZ 8a „*Zóna s dopravním omezením*“ a IZ 8b „*Konec zóny s dopravním omezením*“ a v posunutí stávající svislé dopravní značky B 1 „*Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech)*“, kdy umístění předmětných dopravních značek je dle přílohy, která je nedílnou součástí opatření, u „*hasičské zbrojnice v obci Žerovice*“.

II.

Návrh

2. Navrhovatelka uvedla, že má v první řadě za to, že přijaté opatření obecné povahy je zcela nedostatečně odůvodněno. Navrhovatelka již proti návrhu opatření obecné povahy podala v zákonné lhůtě námitky a připomínky, které správní orgán zopakoval v odůvodnění přijatého opatření obecné povahy a následně k nim uvedl, že je zamítá v plném rozsahu. Správní orgán má za to, že navrženým opatřením v žádném případě nedojde k zásahu do vlastnického práva a omezení užívání pozemků navrhovatelky, když ta je povinna ze zákona parkovat na svém pozemku a zastavení na nezbytnou dobu je zde umožněno v případě záboru veřejného prostranství (pro složení dřeva – delší než jeden den je však nutno požádat správní orgán o zvláštní užívání komunikace na dobu nezbytně nutnou k jeho přemístění na vlastní pozemek). Správní orgán dále uvádí, že město Přestice podalo návrh na úpravu místní komunikace vzhledem k opakovaným přestupkům, přičemž vzhledem k umístěným kontejnerům na tříděný odpad je třeba k jejich užívání dát stejné právo všem občanům Žerovic. Správní orgán uzavírá, že omezením obecného užívání tak nedojde k ohrožení žádného veřejného ani soukromého zájmu, naopak stanovená místní úprava provozu je v souladu s veřejným zájmem na zachování bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a v souladu s veřejným zájmem.
3. Navrhovatelka dále konstatovala, že již proti návrhu opatření obecné povahy uplatnila námitku, že vydáním opatření obecné povahy v podobě předložené ve vyvěšeném návrhu bude neúměrně zasažena ve svém vlastnickém právu užívání svého pozemku a domu, který bezprostředně sousedí s prostorem, na který by opatření obecné povahy mělo dopadnout, tedy s pozemkem u hasičské zbrojnice (pozemek parc.č. X. v k.ú. Ž), když navržená místní úprava dopravního značení v rámci druhého bodu návrhu opatření obecné povahy by mohla způsobit navrhovatelce zásah do jejího vlastnického práva garantovaného čl. 11 Listiny základních práv a svobod, kde je uvedeno, že omezit vlastnické právo je možné pouze ve veřejném zájmu. Navrhovatelka spatřuje zásah do svého vlastnického práva tím, že jí nebude umožněno například složení dřeva před vjezdem na svou zahradu, v době delší než nezbytně nutné, když navrhovatelka může chtít ponechat u svého pozemku, zahrady, zaparkovaný svůj vůz například přes noc tak, aby následně dříví uložila, či aby zde u svého plotu zaparkovala svůj vůz, když není jiného místa poblíž domu navrhovatelky, kde by

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

mohla parkovat svůj vůz tak, aby zároveň nestála na obecním pozemku nebo zaparkovaný vůz nepřekážel v provozu na pozemních komunikacích. K uvedené námitce správní orgán uvedl, že *„v žádném případě nedojde k zásahu do vlastnického práva a omezení užívání pozemků odvolatelky, ze zákona si parkování zajišťuje vlastník nemovitosti na svém pozemku“*. Navrhovatelka má za to, že z žádného zákona nevyplývá povinnost navrhovatelky parkovat výlučně na svém pozemku. Uvedené není dle názoru navrhovatelky ani možné zajistit ve všech případech. Dle názoru navrhovatelky je zřejmé, že uvedené dopravní značení má přímý dopad právě na navrhovatelku a výkon jejího vlastnického práva, přičemž však požadovaného účelu lze dosáhnout i jinak, a to mírnějšími prostředky.

4. Navrhovatelka dále uvedla, že rovněž cítí potřebu zopakovat další námitky, které uplatnila již proti návrhu opatření obecné povahy, neboť má za to, že ani s těmito námitkami se správní orgán nijak nevypořádal.
5. Dle navrhovatelky je opatření obecné povahy zcela nedostatečně odůvodněno, když má být uvedená místní úprava přijímána *„za účelem zvýšení bezpečnosti silničního provozu“*, aniž by takový závěr byl podpořen jedinou relevantní skutečností o dosavadní (ne)bezpečnosti silničního provozu. Navrhovatelka namítá, že pokud jde o bezpečnost silničního provozu v místě navrhované úpravy, je zde silniční provoz velmi nízký, projede zde denně jen několik jednotek vozidel. Obec Žerovice má 219 obyvatel (dle sčítání lidu z roku 2011) s celkem 97 domy. Navrhovatelka má za to, že na předmětném místě v minulosti nikdy nebyly zaznamenány žádné dopravní nehody. Rovněž dle názoru navrhovatelky nové dopravní značení ani nijak bezpečnost silničního provozu na předmětném místě nemůže zvýšit, respektive nebylo v rámci odůvodnění nijak doloženo, jak by požadovaného účelu mělo navrhované dopravní značení docílit. Dle navrhovatelky je tato místní úprava v rozporu s tvrzením obsaženým v odůvodnění, když je zřejmé, že nové dopravní značení nijak bezpečnost silničního provozu nezvýší. Mimo uvedené nebylo řečeno, jaká je aktuální bezpečnost silničního provozu v daném místě a na jakou úroveň se tato zvýší přidáním právě navrhovaného dopravního značení.
6. Správní orgán dále v odůvodnění uvádí, že *„v tomto úseku dochází k opakovanému nerespektování zákazu vjezdu a následnému parkování vozidel v prostoru před hasičskou zbrojnicí. V daném místě jsou zároveň umístěny i kontejnery na tříděný odpad a k těm je nutné příjezd umožnit, vzhledem k uvedenému je tedy navržena výše uvedená místní úprava provozu.“* Dle názoru navrhovatelky lze s tímto konstatováním souhlasit, když i navrhovatelka má za to, že dochází k nerespektování uvedeného dopravního značení, přičemž však současně uvádí, že dle jejího názoru je vlastně otázkou, z jakého důvodu je na místě umístěno dopravní značení zákazu vjezdu všech motorových vozidel. Uvedené dle názoru navrhovatelky postrádá logický význam, jednak kvůli vjezdu hasičských vozidel (navrhovatelka ponechává stranou, že město Žerovice žádnými hasičskými vozidly nedisponuje), jednak kvůli odpadu a rovněž i kvůli vlastníkům okolních nemovitostí, jejichž zahrady ústí do prostoru s hasičskou zbrojnicí. Navrhovatelka dále uvádí, že pokud správní orgán odkazuje na porušování stávajícího dopravního značení, pak má navrhovatelka za to, že za uvedeným stojí jistý chronický udavač z obce Žerovice, který opakovaně udává navrhovatelku v okamžiku, když tato parkuje svůj vůz u svého pozemku. Navrhovatelka se domnívá, že stávající dopravní značení tak nijak nevyřeší, že v tomto místě dle slov správního orgánu dochází *„k opakovaným přestupkům“*, když podstatou těchto přestupků je situace, kdy navrhovatelka parkuje bezprostředně před svým pozemkem. Ačkoliv tak nová místní úprava dopravního značení vyřeší některé z uvedených problémů (když umožní vjezd hasičských vozidel, vozidel občanů s odpadem)

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

nevyřeší však dle názoru navrhovatelky veškeré potíže, které v místě přetrvávají. Dle názoru navrhovatelky je tak opatření obecné povahy vnitřně rozporné, když nová místní úprava provozu na pozemní komunikaci nenaplnňuje stanovený účel a rovněž neuspokojivě řeší uvedené problémy, kterých si je správní orgán zřejmě vědom.

7. Navrhovatelka dále odkázala na podané námitky proti návrhu opatření obecné povahy, ve kterých navrhovala správnímu orgánu přijmout méně drastická opatření, která by dle jejího názoru pokryla potřeby daného místa přiléhavěji, když by současně těmito způsoby nebylo zasaženo takovou měrou do jejích práv.
8. Navrhovatelka má dále za to, že přijaté opatření obecné povahy je v rozporu s dobrými mravy, když navrhovatelka opětovně uvádí, že je dané opatření obecné povahy přijímáno v obci s 219 obyvateli. Nikdo z těchto obyvatel netouží mít „každý“ metr pozemní komunikace upraven dopravní značkou, když je zřejmé, že uvedené je dílem jediného občana, který navrhovatelku a ostatní obyvatele neustále udává, když jde tak zřejmě o zastánce starých pořádků. Navrhovatelka má za to, že je zcela zbytečné v daném místě upravovat místní poměry zónou se zákazem stání, když v daném místě je téměř nulový provoz. Pakliže je v této oblasti nějaké vozidlo zaparkováno, zcela jistě nepřekáží výjezdu hasičských vozidel, a to i s přihlédnutím k tomu, že žádná hasičská vozidla v obci Žerovice neexistují. Podobný názor sdílí dle navrhovatelky i další občané obce, kteří se k danému jistě rovněž vyjádří, a to například formou petice.
9. Závěrem navrhovatelka uvedla, že má v návaznosti na výše uvedené skutečnosti za to, že vydané opatření obecné povahy je v rozporu se zákonem, nebo že odpůrce, který je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo že opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem.

III.

Vyjádření odpůrce k návrhu

10. Odpůrce navrhl zamítnutí návrhu na zrušení opatření obecné povahy. Ve vyjádření, které bylo soudu doručeno dne 27. 6. 2022, nejprve k návrhu jen stručně uvedl, že s tímto zcela nesouhlasí, nepovažuje jej za důvodný, když dle jeho názoru je úprava místního značení v podobě, v jaké o ni rozhodl odpůrce, důvodná, odpovídá potřebám daného místa, tj. úpravě provozu v dané lokalitě a napravení stávajícího nevyhovujícího značení a především pak úpravou nedojde ke zkrácení navrhovatelky na jejích vlastnických právech.
11. V doplnění vyjádření, které bylo soudu doručeno dne 4. 7. 2022, odpůrce dále uvedl, že navrhovatelka svým návrhem tvrdí zkrácení na svých právech, konkrétně pak ve svém vlastnickém právu. Navrhovatelka namítá, že navrhovanou místní úpravou „*jí nebude umožněno například složení dřeva před vjezdem na svou zahradu, v době delší než nezbytně nutné, když tak navrhovatelka může chtít ponechat u svého pozemku, zahrady, zaparkovaný svůj vůz například přes noc tak, aby následně dříví uložila, či aby zde u svého plotu zaparkovala svůj vůz, když není jiného místa poblíž domu navrhovatelky, kde by pak mohla navrhovatelka parkovat svůj vůz tak, aby zároveň nestála na obecním pozemku nebo zaparkovaný vůz nepřekážel v provozu na pozemních komunikacích.*“. Odpůrce namítá, že napadené opatření obecné povahy v žádném případě nezasahuje do vlastnického práva navrhovatelky, a to ani z důvodů, které navrhovatelka uvádí. Navrhovatelka je mimo jiné vlastnící nemovitostí zapsaných na LV č. XA. v k.ú. Ž. Na LV č. XA. pro k.ú. Ž. jsou zapsány tyto nemovitosti: a) pozemek p.č. XB., b) pozemek p.č. XC., c) pozemek p.č.st. XD a d) pozemek p.č.st. XE., jehož součástí je stavba č.p. XF, rodinný dům. Umístění dotčených parcel v

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

katastrální mapě vyplývá z přiloženého snímku katastrální mapy. V případě domu č.p. XF. se jedná o obytnou budovu spojenou s bývalou stodolou pod jedním zastřešením. Vrata do bývalé stodoly ústí přímo na veřejnou komunikaci. Pro vjezd na pozemky navrhovatelky slouží rovněž vrata z pozemku p.č. XB vedoucí na pozemek p.č. XG, p.č. XH v k.ú. Ž.

12. Z předkládaných důkazů je dle odpůrce zřejmé, že žádný z uvedených pozemků navrhovatelky není předmětným opatřením obecné povahy dotčen. Na žádném z pozemků navrhovatelky se předmětným opatřením obecné povahy nemění místní úprava dopravního značení. Předmětným opatřením obecné povahy jsou dotčeny pozemky p.č. XG., p.č. XH. a p.č. X. v k.ú. Ž., které jsou všechny ve vlastnictví města Přestice. Na dotčené pozemky p.č. XG., p.č. XH. a p.č. X. v k.ú. Ž. byl přitom dosavadním dopravním značením zakázán vjezd svislou dopravní značkou B1 – Zákaz vjezdu všech vozidel (v obou směrech). Jestliže navrhovatelka tvrdí, že fakticky využívala k parkování svých vozidel právě pozemky p.č. XG., p.č. XH. a p.č. X v k.ú. Ž., pak využívala nikoliv své vlastní pozemky, ale pozemky ve vlastnictví města Přestice, a to navíc prostřednictvím páčání dopravních přestupků, když nerespektovala dosavadní dopravní značení. Předmětným opatřením obecné povahy se přitom dosavadní dopravní značení mění a nahrazuje se svislou dopravní značkou IZ 8a „Zóna s dopravním omezením“, které označuje oblast, kde nadále platí zákaz stání. V dotčené oblasti je tedy zakázáno uvedení vozidla do klidu na dobu delší, než je doba nezbytně nutná k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu. Dle odpůrce nové dopravní značení správně nahrazuje dosavadní nevhodné dopravní značení, které postrádalo své opodstatnění, nebyl důvod vjezd do lokality bezpodmínečně zakazovat a ani to nebylo s ohledem na umístění kontejnerů na separovaný odpad vhodné. Doposud tak navrhovatelka nesměla na pozemky p.č. XG., p.č. XH. a p.č. X. v k.ú. Ž. vjet, nyní je jí to dovoleno, a to za účelem neprodleného nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu. Dle odpůrce se tím naopak zakládá možnost lepšího využití nemovitostí ve vlastnictví navrhovatelky, když se legalizuje vjezd na pozemky p.č. XG., p.č. XH. a p.č. X. v k.ú. Ž. V žádném případě pak v přijaté místní úpravě odpůrce neshledává údajné omezení vlastnického práva navrhovatelky. Dosud totiž nesměla navrhovatelka na pozemky p.č. XG., p.č. XH. a p.č. X. v k.ú. Ž. vjíždět. Nyní je jí to naopak dovoleno za účelem neprodleného nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu. Podmínky vjezdu na uvedené pozemky potom bezesbýtku umožňují i složení dřeva před vjezdem na zahradu navrhovatelky. To za dosavadní úpravy nebylo možné.
13. Současné není dle odpůrce pravdou, že by navrhovatelka neměla možnost parkovat své vozidlo jinde. Předně může k parkování využívat své vlastní nemovitosti, a to konkrétně pozemek p.č. XB., na který ústí vrata, nebo může k parkování využívat také dům č.p. XF., do kterého ústí vrata do bývalé stodoly. Z panoramatických snímků je zřejmé, že navrhovatelka může k parkování využívat také místo přímo před domem č.p. XF. Z panoramatických snímků je patrné, že se tak i reálně děje, neboť před jejím domem č.p. XF jsou na povrchu tzv. „vyjeté koleje“ od vozidel. Dále má navrhovatelka možnost parkovat na návsi obce Ž., kde může kdokoli bezplatně zaparkovat vozidlo, když tato stání se nachází ca 75 metrů od domu č.p. XF. Pokud navrhovatelka potřebuje ke složení dřeva dobu delší a není schopna dříví složit neprodleně, pak může využít výše popsané možnosti parkování, a to zcela bez časového omezení.
14. Předmětným opatřením obecné povahy se tak dle odpůrce rozhodně negativně nezasahuje do vlastnického práva navrhovatelky. Je-li její vlastnické právo opatřením obecné povahy

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dotčeno, pak ovšem jediné pozitivně, kdy se legalizuje příjezd k jejím nemovitostem z pozemků města Přestice za účelem neprodleného nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob nebo k neprodlenému naložení a vyložení nákladu. V tomto pozitivním dotčení vlastnického práva odpůrce nespatřuje důvod pro zrušení předmětného opatření obecné povahy.

15. Odpůrce dále uvedl, že důvodem pro přijetí takovéto úpravy jsou pak dlouhodobé a opakované spory mezi navrhovatelkou a sborem dobrovolných hasičů (SDH). Obě strany se opakovaně a soustavně napadají pro porušování dosavadního dopravního značení zákazu vjezdu všech vozidel (v obou směrech). Podněty obou těchto subjektů jsou opakovaně řešeny Městskou policií Přestice. Navrhovatelka SDH vytýká, že před hasičskou zbrojnicí parkují svá vozidla v době, kdy se zde členové SDH nachází, a že porušují dopravní značení zákazu vjezdu všech vozidel. Porušení zákazu vjezdu všech vozidel pak oznamuje na Městské policii Přestice. Sama přitom uvedený zákaz vjezdu všech vozidel také porušuje a za dopravním značením parkuje svá vozidla. Toto její protiprávní jednání je pak ze strany SDH rovněž oznamováno Městské policii Přestice. Úprava dopravního značení přijatá opatřením obecné povahy má za cíl umožnit všem účastníkům silničního provozu vjezd na předmětné pozemky města Přestice, vzhledem k okolnostem však pouze v nezbytné míře a umožnit dotčeným osobám výkon jejich vlastnických a jiných práv k sousedním nemovitostem. Má za cíl také umožnit vjezd na dotčené pozemky města Přestice za účelem odložení separovaného odpadu do kontejnerů na separovaný odpad, které na předmětných pozemcích nacházejí, když dosud nebylo dovoleno zajet vozidlem až přímo k těmto kontejnerům. Odpůrce považuje přijatou úpravu dopravního značení za nezbytnou, adekvátní a spravedlivou pro všechny účastníky silničního provozu.
16. Odpůrce dále uvedl, že navrhovatelka dále namítá nedostatečné zdůvodnění opatření obecné povahy, že přijatá úprava dopravního značení přispěje ke zvýšení bezpečnosti silničního provozu. Odpůrce považuje odůvodnění za adekvátní, za dostačující. Je patrné, že dle dosavadního stavu nebyl nikomu umožněn vjezd na pozemky p.č. XG., p.č. XH. a p.č. X. v k.ú. Ž. ve vlastnictví města Přestice a byl přímo zakázán. Přesto byl tento zákaz porušován a za toto zákazové dopravní značení vjížděla motorová vozidla. Neočekávaná přítomnost motorových vozidel odstavených za tímto dopravním značením mohla negativně ovlivnit například provádění zásahů složek integrovaného záchranného systému. Vjezd a výjezd vozidel z a na dotčené pozemky města Přestice navzdory dopravnímu značení mohl působit zmatek v silničním provozu, výjezd vozidel z předmětné lokality mohl překvapovat okolo jedoucí řidiče, mohl způsobovat jejich nepředvídatelné a neočekávané reakce, rizikové situace a i případné dopravní nehody. Navrženou úpravou se jasně umožňuje vjezd motorových vozidel do předmětné lokality. Dopravní značení odpovídá reálnému a preferovanému způsobu dopravního využití dané lokality a stanovuje jasné a pro všechny účastníky silničního provozu srozumitelné a spravedlivé podmínky. Odůvodnění je dostatečné i s ohledem na námítky navrhovatelky ze dne 4. 4. 2022 proti návrhu na opatření obecné povahy. V uvedených námítkách stěžovatelka netvrdí reálně hrozící omezení jejího vlastnického práva. Z jejích námitek je zřejmé, že předpokládá hypotetický zásah do svého vlastnického práva, který spatřuje v nemožnosti například složit dřevo před vjezdem na její zahradu a v nemožnosti v dopravním značením řešené lokalitě parkovat své vozidlo. Zcela přitom opomíjí, že sama opakovaně porušovala tehdejší dopravní značení a dopouštěla se protiprávního jednání.
17. Odpůrce má za to, že se s těmito neurčitými, vágními a zcela neopodstatněnými námítkami vypořádal adekvátním způsobem. Pojmu „adekvátně“ potom ve smyslu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

judikatury Ústavního soudu nutno z pohledu mezí nezávislého soudního rozhodování (čl. 82 odst. 1 Ústavy) rozumět tak, že se požaduje přiměřeně dostatečná míra odůvodnění, tj. „rozsah této povinnosti se může měnit podle povahy rozhodnutí a musí být posuzován ve světle okolností každého případu“ s tím, že závazek odůvodnit rozhodnutí „nemůže být chápán tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument“ (např. nálezy sp.zn. IV. ÚS 201/04, I. ÚS 729/2000, I. ÚS 116/05, IV. ÚS 787/06 a III. ÚS 961/09). Rozsah reakce na konkrétní námitky je tedy co do šíře odůvodnění spjat s otázkou hledání míry, případně (za podmínek tomu přiměřeného kontextu) i s akceptací odpovědi implicitní, resp. i s otázkou případů hraničních, když nutno reflektovat, že lze požadovat pouze takovou míru přesnosti, jakou povaha předmětu úvahy připouští. Rozsah odůvodnění opatření obecné povahy tak považuje odpůrce s ohledem na obsah námitek stěžovatelky a jejich irelevantnost za zcela adekvátní a odpovídající požadavkům právního řádu.

18. Za důvodnou nepovažuje odpůrce ani námitku, že je opatření obecné povahy vnitřně rozporné. Dle odpůrce jasně, srozumitelně a spravedlivě řeší dosavadní nevyhovující a nesmyslný zákaz vjezdu motorových vozidel a řeší problémy s přístupem vlastníků či jiných oprávněných osob k sousedním nemovitostem.
19. Odpůrce v neposlední řadě uvedl, že navrhovatelka také namítá, že je opatření obecné povahy v rozporu s dobrými mravy. Konkrétní rozpor s dobrými mravy však již netvrdí. Bez uvedení konkrétních okolností či skutečností, ze kterých má rozpor s dobrými mravy vyplývat, není odpůrci zřejmé, v čem je rozpor s dobrými mravy spatřován, a nemůže s touto námitkou nijak smysluplně polemizovat. Odpůrce má za to, že opatření obecné povahy v souladu s dobrými mravy je, viz jeho vyjádření výše.

IV.

Replika navrhovatelky

20. Navrhovatelka podala k vyjádření odpůrce repliku, soudu doručenou dne 22. 7. 2022, ve které v první řadě uvedla, že nerozumí smyslu vydaného opatření obecné povahy, které jí zakazuje stání jejího vozidla u jejího pozemku na dobu delší než nezbytnou. Odůvodnění napadeného opatření obecné povahy nijak blíže neodůvodňuje, proč bylo užito právě dopravní značení IZ 8a „Zóna zákazu stání“ nikoliv dopravní značení jiné, když se přímo nabízejí určité alternativy.
21. Dle navrhovatelky může mít předmětný prostor, zasažený navrhovaným dopravním značením, odhadem zhruba 220 m² (pozemky parc.č. X., XI., XG., XH. a část pozemku XJ. v k.ú. Ž.). Na pozemek parc.č. X. bezprostředně navazuje pozemek parc.č. XC. navrhovatelky, když tyto pozemky mají poměrně dlouhou společnou hranu. Dle zaměření z aplikace Marushka[®] vyplývá, že tato společná hrana je dlouhá zhruba 28,34 m. Náčrtem pak navrhovatelka přibližuje, kde zhruba parkuje své vozidlo (v náčrtu označené zelenou barvou). Ačkoliv se nejedná o geodetické zaměření, je zhruba zřejmé, že vedle kontejnerů je dostatek prostoru pro zaparkování takového vozidla. Rovněž je z uvedeného zřejmé, že takto zaparkované vozidlo nijak nemůže fakticky bránit přístupu k hasičské zbrojnici. Navrhovatelka má za to, že v uvedeném místě ničemu a nikomu nepřekáží. Navrhovatelka tak má za to, že správní orgán nesprávně posoudil místní poměry, když jde o malou obec s velmi nízkým dopravním provozem, když pak je taková místní úprava zcela nepřiměřená místním poměrům. Pokud odpůrce argumentuje, že může navrhovatelka stát na obecním pozemku vzdáleném zhruba 75 metrů, pak opět má navrhovatelka za to, že si odpůrce neuvědomuje, že se jedná o malou obec a nikoliv například o Plzeň či Prahu. V takové

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

malé obci je pak zvykem parkovat co nejbližší svému pozemku. Nehledě na skutečnost, že navrhovatelka nedisponuje zpevněným dvorem pro parkování svého vozu uvnitř svého pozemku. Argumentaci odpůrce, že navrhovatelka může parkovat i jinde, nelze dle názoru navrhovatelky nijak přisvědčit, neboť tato skutečnost sama o sobě neodůvodňuje užití předkládaného dopravního značení v konkrétním místě, tedy u hasičské stanice v Žerovicích.

22. Navrhovatelka dále uvedla, že vzhledem k tomu, že na hranici mezi pozemky p.č. X. a XC. se téměř v celé jeho délce nachází cihlová zeď, jsou vrátka k pozemku parc. č. 1563 umístěna až na konci, až u hasičské zbrojnice. Uvedené pramení z nějakého historického vývoje. Pakliže navrhovatelka hodlá užít ke vstupu na pozemek tato vrátka, musí k těmto přistoupit přes obecní pozemek parc.č. X., když například navrhovatelka na svém pozemku likviduje nějaké dřeviny, potřebuje odvést stavební materiál či naopak přiveze dřevo. Vzhledem k tomu, že navrhovaná místní úprava nestanoví dobu, po kterou by bylo možné na uvedeném místě parkovat, má navrhovatelka vcelku oprávněnou obavu z místního občana, jistého Č., kdy lze očekávat, že tento vzápětí bude těmito nesmyslnými udáními zatěžovat Městskou policii Přeštice.
23. Pokud jde o odůvodnění přijaté místní úpravy, které právní zástupce odpůrce dále rozvádí, nabízí se dle navrhovatelky jednak otázka, proč toto odůvodnění není součástí samotného opatření obecné povahy, a jednak otázka, zda předkládaných cílů nelze dosáhnout i jiným, pro účastníky silničního provozu méně zatěžujícím, způsobem. Odpůrce argumentuje, že důvodem pro přijetí takovéto úpravy byly dlouhodobé spory mezi navrhovatelkou a sborem dobrovolných hasičů, když se tyto skupiny vzájemně udávaly za parkování v zákazu vjezdu. Odpůrce připojuje, že i vzhledem k umístěným kontejnerům je vhodné umožnit vjezd do této oblasti dalším účastníkům silničního provozu, vzhledem k okolnostem však pouze v nezbytné míře a umožnit dotčeným osobám výkon jejich vlastnických a jiných práv k sousedním nemovitostem. Dále odpůrce argumentuje, že *„neočekávaná přítomnost motorových vozidel odstavených za tímto dopravním značením mohla negativně ovlivnit například provádění zásahů složek integrovaného záchranného systému. Vjezd a výjezd vozidel z a na dotčené pozemky města Přeštice, navzdory dopravnímu značení mohl působit zmatek v silničním provozu, výjezd vozidel z předmětné lokality mohl překvapovat okolo jedoucí řidiče, mohl způsobovat jejich nepředvídatelné a neočekávané reakce, rizikové situace a i případné dopravní nehody. Navrženou úpravou se jasně umožňuje vjezd motorových vozidel do předmětné lokality. Dopravní značení odpovídá reálnému a preferovanému způsobu dopravního využití dané lokality a stanovuje jasné a pro všechny účastníky silničního provozu srozumitelné a spravedlivé podmínky.“* První část argumentace však dle navrhovatelky toliko vysvětluje, proč není vhodná stávající místní úprava (o jejíž nevhodnosti přitom nikdo nepochybuje), nicméně druhá část uvedené argumentace nijak nevysvětluje, proč je nutné, aby bylo dané umožněno *„pouze v nezbytné míře“*. Odpůrce pak hovoří o *„provádění zásahu složek integrovaného záchranného systému“*, když je však zřejmé, že z tohoto místa žádný takový zásah prováděn nikdy nebude, neboť předmětná hasičská zbrojnice ani nedisponuje žádným relevantním vybavením k takovému zásahu a ve chvíli, když je zapotřebí hasičského zásahu, jsou v zásadě voláni hasiči z Přeštic. Ničím nepodložené spekulace odpůrce stran zmatku v silničním provozu a překvapování okolo jedoucích řidičů pak nelze dle názoru navrhovatelky ani považovat za relevantní argument, neboť i v případě přijetí navrhované místní úpravy bude k výjezdu vozidel z této oblasti docházet. Je zřejmé, že i v případě, kdyby byla místní úprava zákazu vjezdu toliko posunuta na hranici hasičské zbrojnice k polní cestě, bez současného připojení napadeného

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

dopravního značení IZ 8a „Zóna zákazu stání“, byl by výsledný efekt na bezpečnost a plynulost silničního provozu v daném místě zcela stejný a argumentace odpůrce přiléhavá.

24. Dle navrhovatelky je tak zřejmé, že odpůrce stále přesvědčivě neodůvodnil, proč přistoupil k předmětné místní úpravě, ale toliko upozorňuje na místní problémy s tvrzením, že tyto řeší navrženou místní úpravou. Dle navrhovatelky však tyto problémy mohou být řešeny i přiléhavěji, a to právě vzhledem k místním poměrům, a to například takovým způsobem, že by bylo zcela upuštěno od dopravního značení v tomto místě, či toliko by byla umístěna značka na vrata hasičské zbrojnice „zákaz stání“.
25. Závěrem navrhovatelka namítla, že správní orgán v uvedeném případě postupuje v rozporu s principem dobré správy, obsaženým v § 2 odst. 3 a 4 správního řádu a zejména pak v rozporu s § 4 odst. 1 správního řádu. Navrhovatelka se nemůže zbavit dojmu, že v konkrétním případě správní orgán postupuje autoritativně, z vysoké mocenské pozice vůči ní, když zcela nevěrohodně neodůvodnil, proč je navržená právní úprava v daném místě jako ta nejvhodnější místním poměrům. Přitom dle uvedených ustanovení správního řádu má správní orgán povinnost šetřit práva nabytá v dobré víře, jakož i oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, má povinnost dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, přičemž platí, že veřejná správa je službou veřejnosti. Každý, kdo plní úkoly vyplývající z působnosti správního orgánu, má povinnost se k dotčeným osobám chovat zdvořile a podle možností jim vycházet vstříc. Z uvedeného má však navrhovatelka pocit, že správní orgán hledá toliko argumentaci, jak prosadit své zájmy (tj. z nějakého důvodu navržené dopravní značení IZ 8a „Zóna zákazu stání“) místo toho, aby užil takový způsob, který do budoucna nepovede k dalším konfliktům, ale spíše jim bude předcházet.

V.

Vyjádření účastníků řízení při jednání dne 28. 7. 2022

26. Při jednání účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních.

VI.

Posouzení věci soudem

27. V souladu s § 101b odst. 3 a § 101d odst. 1 s.ř.s. soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v rozsahu a z důvodů uvedených v návrhu a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.

A.

28. Nejvyšší správní soud se v usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 5. 2019, čj. 2 As 187/2017-264 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz) zabýval otázkou aktivní věcné legitimace navrhovatele v řízení o zrušení opatření obecné povahy.
29. Nejvyšší správní soud uvedl, že „*aktivní věcná legitimace navrhovatele v řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy je dána, pokud soud dospěje ke skutkovému a právnímu závěru o skutečném vztahu úpravy obsažené v napadené části opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatele a zároveň o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy posuzované z hlediska kompetenčních, procesních i hmotněprávních předpisů (§ 101a odst. 1 věta první a § 101d odst. 2 věta první s. ř. s.).*“
30. V nyní souzené věci soud dospěl k oběma Nejvyšším správním soudem uvedeným

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

závěrům.

B.

31. Soud předně dospěl k závěru, že je zde skutečný vztah úpravy obsažené v opatření obecné povahy a právní sféry navrhovatelky.
32. Jak vyplývá z opatření obecné povahy, toto stanovuje místní úpravu provozu na pozemní komunikaci označené „*místní komunikace v obci Žerovnice (u hasičské zbrojnice)*“.
33. Z provedených důkazů, tj. výpisů z katastru nemovitostí, leteckých snímků s vyznačením čísel pozemků a fotografií, vyplývá, že k předmětné pozemní komunikaci bezprostředně přiléhají pozemky navrhovatelky. Konkrétně s pozemky č. XG., XH. a X., tvořící předmětnou pozemní komunikaci, přímo sousedí s pozemky č. XB. a č. XC., vše v katastrálním území Ž., které jsou ve vlastnictví navrhovatelky.
34. Je tedy logické, že omezením možnosti obecného užívání pozemní komunikace, konkrétně nemožností stání ve smyslu ustanovení § 25 a následujícího zákona o provozu na pozemních komunikacích, je primárně dotčena navrhovatelka, jejíž vztah k pozemkům tvořícím předmětnou pozemní komunikaci je bezprostřednější než kohokoli jiného.
35. Dlužno doplnit, že této skutečnosti si byl vědom i odpůrce, když s navrhovatelkou ve správním řízení jednal jako s účastnicí řízení a v opatření obecné povahy se pokusil s námitkami navrhovatelky věcně vypořádat.

C.

36. Soud současně dospěl k závěru o podstatné nezákonnosti napadené regulace obsažené v opatření obecné povahy.
37. Podle § 78 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích se dopravní značky, světelné a akustické signály, dopravní zařízení a zařízení pro provozní informace smějí užívat jen v takovém rozsahu a takovým způsobem, jak to nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo jiný důležitý veřejný zájem.
38. Nejvyšší správní soud k tomu v rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 7. 1. 2009, č.j. 2 Ao 3/2008 - 100, uvedl: „*Je tak zřejmé, že smysl umístění dopravních značek nemůže být samoučelný či dokonce šikanózní, nýbrž že musí být racionální a opodstatněný některým z uvedených legitimních důvodů. Pokud takový důvod neexistuje, jedná se o dopravní značku umístěnou protizákonně.*”
39. Podle § 76 odst. 1 věta první zákona o provozu na pozemních komunikacích místní úprava provozu na pozemních komunikacích je nadřazená obecné úpravě provozu na pozemních komunikacích.
40. Místní úprava provozu na pozemních komunikacích tedy vylučuje obecnou úpravu provozu na pozemních komunikacích. S ohledem na ustanovení § 78 odst. 2 zákona o provozu na pozemních komunikacích pak může místní úprava na pozemních komunikacích obstát pouze tehdy, pokud se podaří prokázat, že její stanovení buď „*nezbytně vyžaduje bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích*” nebo „*jiný důležitý veřejný zájem*”. Tedy že jsou zde relevantní důvody pro to, aby obecná úprava provozu na pozemních komunikacích neplatila. Či jinak, pokud by platila, byla by nebezpečná a současně by ohrožovala plynulost provozu anebo by ohrožovala nějaký jiný důležitý veřejný zájem.
41. Podle § 173 odst. 1 věta první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jak stanoví § 174 odst. 1 správního řádu, pro řízení podle části šesté upravující opatření obecné povahy platí obdobně ustanovení části první a přiměřeně ustanovení části druhé. Pokud jde o náležitosti odůvodnění tedy ustanovení § 68 odst. 3 věta první správního řádu, podle kterého v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

42. K obdobnému závěru dospěl i Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 16. 12. 2008, č.j. 1 Ao 3/2008 - 143, když uvedl: „Podle § 173 odst. 1 správního řádu musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení (tak např. z § 172 odst. 4 správního řádu plyne, že správní orgán se v odůvodnění opatření obecné povahy musí vypořádat s uplatněnými připomínkami, s nimiž se musí zabývat jako s podkladem pro jeho vydání; dle § 172 odst. 5 správního řádu je součástí odůvodnění opatření obecné povahy dále rozhodnutí o námitkách, které navíc musí obsahovat vlastní odůvodnění; podle § 60 odst. 3 stavebního zákona pak odůvodnění opatření obecné povahy, jímž se vymezuje zastavěné území, vždy obsahuje i vyhodnocení souladu s § 58 odst. 1 a 2 téhož zákona). Z § 68 odst. 3 užitého přiměřeně dle § 174 odst. 1 správního řádu je však zřejmé, že v tomto odůvodnění nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí. I v odůvodnění opatření obecné povahy je tak nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.”
43. Jak vyplývá z odůvodnění opatření obecné povahy, základním požadavkům na odůvodnění neodpovídá.
44. Opatření obecné povahy je odůvodněno pouze pěti větami, a to takto: „Správní orgán vyhodnotil námitky a připomínky ve všech výše uvedených bodech a zamítá je v plném rozsahu. Navrženým opatřením v žádném případě nedojde k zásahu do vlastnického práva a omezení užívání pozemku odvolatelky, ze zákona si parkování zajišťuje vlastník nemovitosti na svém pozemku, zastavení na nezbytnou dobu je zde umožněno v případě záboru veřejného prostranství (složení dřeva — delší než jeden den je nutno požádat správní orgán o zvláštní užívání komunikace na dobu nezbytně nutnou k jeho přemístění na vlastní pozemek). Město Přestice podalo výše uvedený návrh vzhledem k opakovaným přestupkům, vzhledem k umístěným kontejnerům na tříděný odpad je třeba, k jejich užívání dát stejné právo všem občanům Žerovic. Omezením obecného užívání tak nedojde k ohrožení žádného veřejného ani soukromého zájmu, naopak stanovená místní úprava provozu je v souladu s veřejným zájmem na zachování bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a v souladu s veřejným zájmem. Na podkladě právě uvedených skutečností dospěl zdejší správní orgán k závěru, že vydá toto opatření obecné povahy, kterým bude stanovena místní úprava provozu na pozemní komunikaci na místní komunikaci v obci Žerovice (u hasičské zbrojnice), dopravní značení dle předloženého opatření, které je součástí této vyhlášky.”
45. V první větě odpůrce pouze obecně konstatoval, že námitky navrhovatelky považuje za nedůvodné, přičemž se nijak nevypořádal například s konkrétně formulovanými námitkami navrhovatelky o možnosti dosažení sledovaného účelu mírnějšími opatřeními.
46. Ve druhé větě odpůrce pouze konstatoval, že nedojde k zásahu do práv navrhovatelky, přičemž dodal dvě skutečnosti. Zaprvé, že „ze zákona si parkování zajišťuje vlastník nemovitosti na svém pozemku”. Z jakého zákona má tato povinnost vyplývat, odpůrce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

neuvedl, neuvedl ani proč by tato povinnost měla vylučovat obecnou úpravu provozu na pozemních komunikacích, zde možnost stání ve smyslu ustanovení § 25 a následující zákona o provozu na pozemních komunikacích. Zadruhé, že „zastavení na nezbytnou dobu je zde umožněno v případě záboru veřejného prostranství (složení dřeva – delší než jeden den je nutno požádat správní orgán o zvláštní užívání komunikace na dobu nezbytně nutnou k jeho přemístění na vlastní pozemek)”. Ani zde odpůrce neuvádí, proč by existence institutů „záboru veřejného prostranství” a „zvláštního užívání pozemní komunikace” mělo vylučovat obecnou úpravu provozu na pozemních komunikacích, resp. odůvodňovat zvolenou úpravu místní.

47. Ve třetí větě odpůrce pouze obecně uvedl, co vedlo Město Přestice k podání návrhu na vydání opatření, tedy „opakované přestupky” a „umožnit všem občanům Žerovic stejné právo užívat kontejnery na tříděný odpad”.
48. Ve čtvrté větě odpůrce opět pouze obecně konstatoval, že nedojde k ohrožení žádného zájmu a opatření obecné povahy je „v souladu s veřejným zájmem na zachování bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a v souladu s veřejným zájmem”.
49. V páté větě odpůrce pouze konstatoval, že přistoupil k vydání opatření obecné povahy.
50. Na podkladě odůvodnění opatření obecné povahy je nutné dospět k závěru, že odpůrce neprokázal existenci konkrétních skutečností, které by odůvodňovaly stanovení předmětné místní úpravy provozu na pozemní komunikaci. Není zřejmé, v čem by měla být spatřována nezbytnost stanovení místní úpravy pro bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích nebo a pro jaký jiný důležitý veřejný zájem. V tomto směru v odůvodnění opatření obecné povahy absentují důvody jeho výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se odpůrce řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Opatření obecné povahy je tedy nezákonné.
51. Nad rámec uvedeného je vhodné upozornit na to, že pokud by snad měl být důvod pro stanovení místní úpravy provozu na předmětné komunikaci spatřován ve snaze předejít páchání opakovaných přestupků, které spočívaly i ve stání v rozporu s předchozí místní úpravou, tak novým zákazem stání tato hrozba odstraněna být nemůže. Stále totiž bude hrozit porušení takového zákazu. Místní úprava provozu na místní komunikaci nemůže sama o sobě zamezit jejímu porušení některým z účastníků silničního provozu.
52. Současně je nutné mít na paměti, že opatření obecné povahy musí v testu zákonnosti obstát samo o sobě. Jeho nezákonnost není způsobila zhojit toliko skutečnost, že předchozí místní úprava byla přísnější než místní úprava současná.
53. Konečně, pokud by důvodem pro stanovení místní úpravy provozu na předmětné komunikaci, resp. zákazu stání na celé této komunikaci, měla být snaha umožnit užívat kontejnery na tříděný odpad, popřípadě provoz hasičské zbrojnice, bylo by nezbytné například přesným měřením v místě prokázat, že realizace těchto zájmů zde zcela vylučuje možnost stání byť i jednoho vozidla. Tedy že pro existenci těchto zájmů není objektivně vůbec možné kdekoli na předmětné komunikaci stání ve smyslu ustanovení § 25 a následující zákona o provozu na pozemních komunikacích.

VII.

Rozhodnutí soudu

54. Vzhledem k tomu, že soud došel k závěru, že opatření obecné povahy je v rozporu se zákonem, opatření obecné povahy zrušil, a to dnem právní moci tohoto rozsudku, když

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

ani navrhovatelka nepožadovala jeho zrušení dnem dřívějším (§ 101d odst. 2 s.ř.s.).

VIII.

Náklady řízení

55. Navrhovatelka měla ve věci plný úspěch, proto jí soud v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. přiznal proti neúspěšnému odpůrci právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložila. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za návrh na zrušení opatření obecné povahy výši 5 000 Kč a v odměně advokáta za čtyři úkony právní služby, a to za jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a), dva úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. d) a jeden úkon právní služby podle § 11 odst. 1 písm. g) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), když advokát (i) převzal a připravil zastoupení navrhovatelky, (ii) jménem navrhovatelky podal návrh na zrušení opatření obecné povahy a (iii) repliku a (iv) účastnil se jednání před soudem. Podle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč. Za čtyři úkony právní služby tak navrhovatelce náleží částka ve výši 12 400 Kč. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok na paušální částku ve výši 300 Kč, tj. za čtyři úkony na částku ve výši 1 200 Kč. Zástupce navrhovatelky je jediným společníkem společnosti Advokátní kancelář CINK a partneři, s.r.o., jejímž předmětem podnikání je výkon advokacie. Zástupce navrhovatelky tudíž vykonává advokacii na účet jmenované společnosti (srov. § 15 odst. 4 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii). Jelikož je společnost Advokátní kancelář CINK a partneři, s.r.o. plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající této dani. Částka daně z přidané hodnoty činí 2 856 Kč. Náklady řízení tedy včetně DPH činí částku ve výši 21 456 Kč. Lhůtu k plnění určil soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) ve spojení s § 64 s.ř.s. Místo plnění určil soud v souladu s § 149 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s § 64 s.ř.s.
56. Soud nepřiznal navrhovatelce jí požadovanou náhradu nákladů řízení za úkon označený jako „*Sepis sdělení k výzvě soudu*“, tj. podání ze dne 1. 7. 2022, a dále za úkon označený jako „*Porada s klientkou dne 25. 7. 2022*“. Pokud jde o první z úkonů, stručné podání ze dne 1. 7. 2022 se netýká věci samé [srov. § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], ale toliko procesních otázek řízení, když jím byl vyjádřen nesouhlas s rozhodnutím o věci samé bez jednání, a sděleno, že není vůči soudcům úseku správního soudnictví zdejšího soudu uplatňována námitka podjatosti. S ohledem na obsah předmětného podání ho soud nepovažuje za samostatný úkon právní služby ve smyslu § 11 advokátního tarifu, a tudíž za něj nenáleží odměna. Pokud jde o druhý z úkonů, je nárokováná odměna za poradu s klientem přesahující jednu hodinu podle § 11 odst. 1 písm. c) advokátního tarifu. Soudu sice bylo předloženo potvrzení, jímž navrhovatelka svým podpisem stvrdila, že jí byla dne 25. 7. 2022 od 8:55 hod. do 10:02 hod. jejím zástupcem poskytnuta porada ve věci sp.zn. 55 A 33/2022, avšak z ničeho již nevyplývá, že by předmětná porada byla uskutečněna důvodně, a tedy nikoli nadbytečně. Projednávaná věc nebyla nijak rozsáhlá ani přespríliš složitá, poslední podání ze strany navrhující, tj. replika, bylo učiněno již před předmětnou poradou, přičemž s veškerými písemnostmi soudu a podáními odpůrce byla navrhovatelka k okamžiku podání repliky již seznámena. Po konání oné porady tedy následovalo již „*jen*“ jednání před soudem, při kterém navrhovatelka setrvala na svých dosavadních tvrzeních. S ohledem na uvedené neshledal soud dotčený úkon právní služby za důvodně učiněný, a tudíž z něj navrhovatelce nevzniká nárok na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

odpůrci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 28. července 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.